

Krzysztof Czapla, Waclaw Pogorzelski

Moskorzyn, st. 13, gm. Polkowice,
woj. legnickie, AZP 70-19/42

Informator Archeologiczny : badania 28, 77

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Efektom badań było zlokalizowanie 23 obiektów. Wśród nich wyróżnić możemy niewielkie obiekty interpretowane jako ślady po słupach, bardzo duże jamy (np. ob. 48 miał wymiary 300 x 400 cm) o wypełniku szaroczarnym z drobnymi, przepalonymi okruchami kamiennymi, węglami drzewnymi i grudkami polepy, oraz pozostałe obiekty o różnych kształtach i rozmiarach, ale podobnym wypełniku. W obiektach występowała w niewielkich ilościach ceramika wczesnośredniowieczna. Odkryto także kilkanaście bryłek żuźła żelaznego, nieliczne fragm. przedmiotów żelaznych, przęślik gliniany i kawałki dwóch oselek.

Potwierdziło się występowanie obiektów w skupieniach. Odstonięto jedno nowe skupienie oraz stwierdzono, iż koncentracje z poprzedniego sezonu są znacznie większe niż początkowo przypuszczano. Z materiałów datowanych na inne okresy wystąpiło kilkanaście krzemieni mezolitycznych i wczesnobrązowych oraz ceramika z wczesnego neolitu, kultury mierzanowickiej, grupy tarnobrzesckiej kultury łuzyckiej, a także nowożytna.

Moskorzyn, st. 13
gm. Polkowice, woj. legnickie
AZP 70-19/42

Muzeum Archeologiczno-Historyczne
 w Głogowie

Badania prowadził mgr Krzysztof Czapla przy współpracy mgr. Wacława Pogorzelskiego. Finansowane przez Zakład Projektowo Usługowy „PROJFIT” w Zielonej Górze. Osada wczesnośredniowieczna (XII-XIII w.).

Stanowisko usytuowane jest w południowo-zachodniej części wsi, po prawej stronie rzeczki Moskorzanki. Morfologicznie znajduje się na wysoczyźnie moreny dennej, silnie sfałdowanej, Wzgórz Dalkowskich. Zalega na glebach wylugowanych, wytworzonych z piaszków słabo gliniastych.

Badania ratownicze w 1994 r. związane były z nadzorem archeologicznym na wykopach pod budowę sieci kanalizacyjnej we wsi Moskorzyn i Kazimierzów. Na stanowisku Moskorzyn 13, które zostało przecięte w północnej części rowem o szerokości 1,2 m i głębokości 1,3 m, natrafiono na ślady osadnictwa w postaci pozostałości czterech obiektów oraz warstwy kulturowej zalegającej w ich pobliżu. Zadokumentowane obiekty były budynkami zagłębionymi w całec, o konstrukcji zrębowej. Pozyskano z nich materiał zabytkowy w postaci fragm. ceramiki, grud polepy konstrukcyjnej oraz trzech przedmiotów metalowych, który pozwala je datować na XII-XIII w.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Ołobok, st. 4
gm. Skąpe, woj. zielonogórskie
AZP 56-13/13

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Jarosław Lewczuk przy współudziale mgr mgr Małgorzaty Lewczuk i Marka Nowackiego (Muzeum Regionalne w Świebodzinie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze i Muzeum Regionalne w Świebodzinie. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa — wczesne średniowiecze, epoka brązu, okres wpływów rzymskich.

Prace przeprowadzone w dn. 19.07-2.08.1994 r. miały charakter ratowniczy; stanowisko niszczone jest wybieraniem piasku, wysypiskiem śmieci, składowaniem obornika. Przebadano obszar ok. 2,5 ara i zewidencjonowano 35 obiektów o różnym charakterze